

Eigentl. Abbildung n. L. Sr. zu Czernstochau
in Pohlen, nach dem Original v. S. Luca gemahle.

REFUGIUM
PECCATORUM,

Seu
Devotus Afflictorum
recursus

Ad
Thaumaturgam Czenstochoviensem
MATREM,

Ibidem jam
Ab annis trecentis sexaginta septem
Gratiis ac Miraculis
clarissimam

à

Fratre XAVERIO ROTTER,
Ordinis S. Pauli primi Eremitæ Pres-
bytero, Ejusdem pro tunc in Alma Pro-
vincia Polona Magistro Novitiorum
collectus,

Ac

Hujus gratiosissimæ Matris
piis Clientibus
Velut certum Salutis adjutorium
propositus.

REFUGIUM

PECATORUM

invenitur a magistro

18/X 1951

220496 I

FRANCIS XAVIERUS ROTTGER

Ordinis S. Pauli Prædicatorum
Fratrum Christianorum in Alma Urbe
Vindictæ etiam Martiris Novissimis
collectis

Hujus gratissimus Manus
plus Clavicularis
Vetus scriptum manu adjectum
propositum

Wrocław, 1. Aprilis 1951

Illustrissimo Domino,
**DOMINO
FRANCISCO
ADALBERTO**

**Sacri Romani Imperii
COMITI
DE TENTCZIN,
Sac. Cæsar. Majestatis
Camerario intimo;**

Nec non

**Dominiorum Byczyn, Hechlow,
Tatishow, Cieszchowice, Megow,
& Parvo-Rozmirz, Schmischow, Sa-
chow, Krawary, Makow, &c. &c.**

Hæreditario Domino,

*Sacri Ordinis nostri S. Pauli primi Eremitæ
Confratri Dignissimo,*

**DOMINO AC MÆCENATI
munificentissimo amplissimo.**

Illustrissime Comes,
Mæcenas amplissime!

Ut tamque manifestis Munificentiae documentis, beneficiorumque magnitudine victa devinctaque Tibi sacra Paulinorum Religio, notanter Provincia nostra Polona, obligationis Suae Tesseram ac debitae reciprocationis notam exhibere sollicita, vix gratiori munere, Comes Illustrissime! Te contentari posse

posse censuit, quàm si Tibi thaumaturgæ Claromontanæ Matri devotissimo, ac in Eadem visitanda Studiosissimo, devoti recursûs ac pie peregrinationis exhiberet consecraretq; Ductorem; quod dum præsentis Opusculo libens exequitur, partes suas ex parte egisse autumat.

Illustrissimæ Dominationi

Mæcenati Suo Amplissimo

Obligatissima

Polono-Paulina Provincia.

Clients Mariane!

Quot orthodoxæ Ecclesiæ scrip-
tores, tot Marianarum Lau-
dum præcones novimus! hinc in-
gens ubique terrarum librorum erga
Matrem hanc divinissimam devo-
tionibus repletorum est numerus;
huic tamen præsens Opusculum ad-
jici benignè patieris, illudque me-
thodò fructuosè visitandi Thaumaturgam Matrem Czenstochovien-
sem provisum, gratiosè respicies, ac
non solùm tunc, dum Locum hunc
sacrum personaliter visitaturus es,
ast etiam indies domi tuæ coram E-
jusdem Sacratissima hujus Almæ
Matris Imagine illius usum tibi red-
des familiarem, nôsti equidem:
Mariam ubivis locorum suos audi-
re, & exaudire Clientes.

ORA-

Oratio.

Brevi compendiô complectens atque exponens Originem, Translationem, Miracula, variâsque Gratias thaumaturgæ Matris Czenstochoviensis.

Sacratissima DEI Genitrix Virgo semper MARIA! en! coram hac tua thaumaturga Effigie humilis Orator procido devotissimè supplicans: cadant ad refocillandum in me deficientem Spiritum de hac locupletissima Divinorum Charismatum Tabula sufficientes gratiarum micæ. Præprimis autem donum cognitionis hujus ipsiusmet præcellentissimæ Imaginis tuæ. Illuminor jam, Mater divinissima! atque intelligo: hac admirabili Effigie

gie illam exornari Mensam, ex qua
dulcissimus JESUS, castissimûsque
Josephus Ejus Nutritius non modò
necessariam corporis tecum sumpsere
refectionem; Verùm etiam quæ fre-
quentissimè amarissimis Filii tui, tuis-
que Virgo clementissima! profusis
pro salute nostra lacrymis, est con-
spersa. Ah! cur ego ob propriæ
salutis zelum, & patratorem pœnitū-
dinem scelerum non velim lacrymis
die ac nocte tanquam pane exsatura-
ri? siquidem: qui seminat in lacry-
mis, in exultatione metet.

Positò tamen, hanc sacram Tabu-
lam dignissima tui Effigie o Mater!
non fuisse ditatam, foret nihilominus
ineffabilis thesaurus, ac omni vene-
ratione major; ex eo: quòd infiniti
Valoris Christi, Tuisque Virgo DEL-
para! impretiabilibus lacrymis sit de-
libuta. Cùm ergo hìc & nunc sacrata
jam prius hæc Tabula, tuam Mater
amabilis! gratiosissimam speciem, &
formam (cui pro tunc nobiscum ad-
huc

huc corporaliter vivens, per dulcissimam præsentiam omnem gratiæ tuæ plenitudinem quodammodo infudisti) beneficiô Artificiosi Divi Lucæ Evangelistæ penicilli superinduerit; quis quæso illam condignè appretiare, quis sufficienter revereri poterit? Utinam accenderentur in me reverentiales illæ pietatis flammæ, quibus collectæ à Te MARIA! in montis Sion, domum Joannis Evangelistæ centum viginti Virgines, exemplari Pietate erga hanc post tui gloriosam in coelum assumptionem annis pluribus devotissimè ardebant. Vel verò præ consolationis teneritudine in hoc Divinarum gratiarum pelago absorberer, admodum pectoris religiosissimæ Imperatricis Helenæ, quæ hac donata Icone præ gaudiorum magnitudine spiritum agere videbatur. Et quoniam ineffabile Illius pretium desuper edocta; Constantinopolim deductæ imperialem filii sui Constantini Magni thesaurariam fecit ancillari.

Ubi tu potentissima Domina, terribilis ut castrorum acies ordinata, hostiles Ecclesiæ Imperiique Phalanges, virtute brachii tui murificè prosternebas, eliminabas. Domina Universi! famularetur Tibi & anima mea, inops & abjecta, si modò Tui præfentiâ dignaretur? Te habitâ, ah! quàm mox ditesceret? Secura foret salutis, Te ejus inimicos expugnante.

Ast! post non paucos annorum decursus Constantinopolitanam despexisti sedem: siquidem ibidem exorta Iconomachia, seu sacrarum Imaginum profanatio, Majestati hujus Effigiei tuæ debitam fecerat exulare servitutem. O misericordiæ Mater! nesciat quæso in me cultus tibi debitus acediare, nè aliquando frustrâ lamentem, me à Te derelictum.

Itaque Carolus Magnus Tui translationem attentat Aquisgranum. Verùm non grana aquarum, sed ligna Campi, sed nemora respexisti, jam tunc præludens tuæ præfenti cum
Ere-

Eremicolis cohabitationi. Ingredere-
ris proinde Ovis mansuetissima cum
Leone magno partes Polonicas ne-
moribus sylvisque tenebrosas; sed
mox tuæ radiis gratiæ tunc adhuc
veræ fidei lumine destitutam ex Arce
Belzensi illustras Russiam. Ah lucis
æternæ Genitrix! pietatis tuæ fulgo-
ribus etiam cor meum, densis obscu-
ratum vitiorum tenebris, illumina,
viâque mihi ad visionem solis justiti-
æ clementer ostende.

Cur autem benignissima Mater!
inculta hæc ac desertissima placuit af-
fectare Russicæ solitudinis nemora?
quomodo habitare poteris aut quie-
scere in medio Pardorum, Tartaro-
rum videlicet, & paganorum? Proh
dolor! Ecce Arx Belzensis, Mariana
pro tunc residentia à Tartarorum
exercitu incurfatur, impugnatur, &
nemo patitur nisi MARIA; MARIA
in benedicto gratiosissimæ Imaginis
suæ collo hostili sagitta gravissimè vul-
neratur. O execrandum scelus! O
faci-

facinus inauditum ! O abominationem nefandam, etiam sanguineis nequaquam fatiſ ablundam lacrymis ! Aſt vindicat cœlum Reginæ ſuæ injuriam ; mox enim viſibilis Angelorum Militia hoſtes aggreditur, cædit, delet. O bona Mater ! præſerver quæſo tua benignitate à ſimili auſu ! præſerver ab omni lethali ſcelere, nè alioquin criminis læſæ Majeſtatis Divinæ reus, tradar in manus gladii, mortisq; æternæ, pars vulpium infernalium futurus.

Vladislaus Oppolienſium Dux, ejusdem Arcis Belzenſis pro tunc Propugnator, honori tuo & majori ſecuritati conſulendo, verſus ſuum Ducatum Tecum parat iter. At Divina Providentia Tibi Matri ſuæ dilectæ, & ex millibus electæ clariorem præparavit ſedem ; non in circumdata fluentibus undis Oppolienſi Arce, ſed in patenti, undique facilis acceſſus Czenſtochoviienſium Promontorio, ubi clariffimos pietatis & omnis
gra.

gratiæ, in universum esses dispersura fulgores.

Itaque annô salutis nostræ millesimô trecentessimô octuagesimô secundô, hunc Montem conscendens Fratribus Eremitis dignata es fieri cohabitatrix. Ex hoc ergo Monte, O Stella lucida & matutina! fac nostra vitiorum opacitate obscurata corda lumine virtutum clarescere; largire; ut splendore tuæ gratiæ irradiata tenebras fugiant peccatorum.

Sed & hîc denuò inquietaris manfuetissima Virgo! sæculum neque medium, necdum tuæ hujus Residentiæ quadraginta octo effluxêre anni, & jam ex placita sede à perduelli Hufitarum, Plebe deturbaris? Universi Domina, terræ coelique Regina ad vile rusticale projecta vehiculum, nescio quo? abduceris? Ast mirum! vix aliquot stadiorum (ad usque locum illum, ubi nunc Ecclesia Novitiatûs Divæ Barbaræ sacra cernitur) dimensa es iter, & jam quasi fatigata
sub-

subsistis? Ulteriore*m* irrabiata impietas multiplicatis Caballis urget gressum stas immota. Sed ah! proh nefas infame! proh sacrilegum hæreticæ pravitatis ausum! quoniam Claramontani desertionem Eremitorii renuis, decus solitudinis nostræ! necesse habes firmam hujus possessionem tuorum confractione brachiorum, & gravi sacratissimæ faciei violatione comparare. Impetuosissimè ex curru dejiceris; sacra Tabula penes utrumque benedictum humerum in tres partes confringitur; quinimo & facies tua Angelis veneranda, genæque turturæ ictu duplici hostis vulnerantur ab ense. Verùm, non dormitat divina ultio; ingens hoc facinus subito punitur ab alto. Instantaneè namque mortifera peste velut coelestis iræ fulmine exanimés sternuntur Iconoclastæ. Mentes autem tuæ, Mater sanctissima! profanatæ Imagini compatiéntium rarò recreantur prodigiò: siquidem vultui tuo lavando arida

arida terræ facies Divinis obtemperans justis, fontes protrudit aquarum, quibus gratiam curationum in memoriale perpetuum præsentis casûs reliquisti.

Stupendum autem est, admirabilis Mater! tuas has nequaquam aboleri posse vulnerum Cicatrices? frustra hoc opere artificiosissimi etiam fatigantur penicilli. Ast proculdubio conservantur à Te Virgo benignissima in signum Tui erga nos ardentissimi amoris, cujus gratia easdem infligi tolerâsti, utque tanquam efficacissima reciprocae dilectionis motiva, fidelium impellant pectora ad bona zelosè ob divinum honorem aggredienda, malâque patientissimè sufferenda. Fiat ergo! paratum cor meum Mater! paratum cor meum! ad quæque pro DEI, & Sanctorum Ejus gloria sive agenda, sive sustinenda; Tuo enim hoc instruo exemplo: Tolerantiam adversitatum, virtutumque exercitium securissimam esse

esse gloriæ, quam expectamus, semitam; nam perpeſſa hac Iconomachiâ, magnalia Tua magis quàm olim referantur. Abhinc novo quaſi exordio inauditis prius gratiarum in Monte claro refulges portentis. Ex nunc:

Illuſtriſſimis Majeſtas Imaginis Tuæ clarificatur apparitionibus; dum auxilium à Te flagitantes quâ ſoporatos, qua Vigiles, ſpeciem hujus ſacratiffimæ Effigiei induta, perſonaliter viſitas, ſolaris, exaudis, & ut ad fulgidam hunc gratiarum ſedem obligatorias deportent, ſeriò injungis.

Per Te hic invocatam glorioſiſſimas reportant victorias Belliduces, tali Ductrice hoſtium cuneos ſecurè penetrantes.

Implorata ſolvis vincula Captivorum, eòsque libertati reſtituis, & ad homagium hic Tibi præſtandum ſuaviter pertrahis.

Ipfæ jam & edocent juramentò roborata plurimorum teſtimonia, Virtute attactarum ad hoc ſacrum Originale

nale Imaginum, illarum Cultores, & Portitores etiam experiri in quacunque tribulatione exoptatas tuæ Protectionis suppetias.

In conspectu tuo Virgo gratiosissima! incassi sunt hominum multiplicis ruinæ casus: Detrudat enim licet sinistra fors affectos Tibi Clientes in profundissimas fossarum voragines, dejiciat ex altis arborum ædificiorumque cacuminibus; indomitis raptentur ab Equis; Abyssalibus deglutiantur ab undis, invocata tuæ dexteræ potentiâ ex interitu ad salutem retrahuntur. Urat pestilentia eorum corpora; Ignis Domos, & Palatia; utriusque flammæ, etsi jam in immensum grassantes tuæ gratiæ rore mox suffocas & extinguis.

Exules filii Evæ, per primum hominem peccatum, & per peccatum mortem hæreditavimus, morti autem, eheu! quàm diris præluditur præparamentis! quàm molestis substernimur infirmitarum Paroxysmis? sed
B quid

quid frustrà turbamur pii hujus Matris Clientes? MARIA suis (præcipuè ex hac prodigiosa gratiarum mensa) integerrimæ valetudinis porrigit pharmacum, quia salus infirmorum est; MARIA vitales redintegrat spiritus, imò expulsum corporibus revocat animam, quia Mater est vitæ.

Ampliolem, Thaumaturga Benefactrix! Munificentiam Tuam vel ipsi deprædicant amentes, quorum phantasmatibus exerrans caput, vera utique sedes sapientiæ MARIA! repârâsti.

Apoplexia, Hemiplexia, Paralysis, & Epilepsia suos possessos gravi impetu collidunt, & allidunt terræ; sperantes tamen, & rogantes à Te sublevamen erigis mox, & hos verè miseros, quia Mater misericordiæ es.

Elata Podagræ intumescencia, angustæ Spasmi Plicarúmque Convulsionés, stringentes Calculi torturæ subitò valedicunt illis, qui Te in communissima hac omnium Curationum Apotheca

theca confidenter, etsi à longè, salutant.

Dolores, & pericula Parturientium, desolationésque sterilium omnino parturire cupientium, pondus hoc insolens, quis sublevabit? quæ finè dolore gaudia coeli peperisti, Mater Christi MARIA! o quoties, seriò invocata exoptatissimam utrísque ex hoc Monte non subministrâsti consolationem?

Loquuntur nunc jam muti, & Organo vocis digitô Marianæ gratiæ hîc attactô, Ejusdem non cessant resonare magnalia.

Vident cæci, mirantur, pióque obtutu venerantur tuos, O Mater! ad se conversos misericordiæ oculos.

Nec interrogati fatentur jam audientes surdi, voces hîc Te laudantium suaviores esse omni Sirenum concentu.

Huc adducti Claudî, abjectis omnino fulcris, exultando exiliendóque, iter ad propria reassumunt.

Sed, nondum his terminatur Tua
 O Thaumaturga Mater ! ineffabilis
 gratiæ, & potestatis magnitudo ! Tu
 es reipsa fortissima illa Judith, glorio-
 sissimè debellans & confringens omnes
 elati infernalis Holofernus contra de-
 votos Tibi instructas perditionis ma-
 chinas. Ipsa potenter spolia colli-
 gis conversarum tum à nefario Paga-
 nismo, & perfido Judaismo, tum ab
 obstinata hæresum pravitate, ad fidem
 catholicam animarum. Solvis fa-
 bricatos ope diabolica magiæ nodos,
 imò ipsissimos humanarum corporum
 quandóque Possessores ejicis, & ad de-
 bita eis tartara detrudis dæmones ; ita
 ut tuæ potentiæ illud meritò attribua-
 tur : Portæ inferi non prævalebunt
 adversus eam.

Si portæ inferi adversum Te Vir-
 go potentissima ! non prævalent,
 quomodo his longè debilior, super-
 bus tamen Suecorum Regis, prævale-
 bit ausus ? Iste est, qui Tuæ Majestatis
 hocce in Promontorio Præsidium, ro-
 bur,

bur, & virtutem, callida elatâque fronte
examinare præsumit; ideóque per
Generalem Miller Marianam hanc
cingit, & obsidet arcem: Supplicat,
promittit, adulatur, terret, angit, mi-
natur, attaccat, jaculatur, boat, mu-
git, tonat, fulminat, irrabiatur, blas-
phemat, frendet anathematizat! & ad
hæc omnia petra Eremitica stat con-
stans & immota; suam MARIA tue-
tur, & defendit sedem; MARIA pu-
gnat, expugnat, prostermit dispergit-
que insolentem hanc Suetici Exerci-
tûs præsumptionem.

Sicut autem Tua Majestas super-
bis resistit, ità & humilibus submini-
strat gratiam. Videre hoc est in plu-
rimis de sua ad hunc sacrum locum
non impleta peregrinatione pœniten-
tibus: vix namque humiliter deplo-
rant, emendântque prædictæ ingrati-
tudinis culpam, quin subito ex omni
infortuniorum casu à Te misericordi-
ter sublevantur.

Condemnatos ad funem vel ensem patibularios urbi & orbi despectos, pleno misericordiæ oculo respicis, eosque pristinae restituïs libertati, dummodo humilibus lacrymis, angustisque suspiriis tuum hinc non cessent auxilium implorare.

Ipsas etiam de profundis miserrarum ad hunc gratiarum Montem clamantes purgatorii animas benignè exaudis, eisque mediantibus ad aram Thaumaturgam Sacrificiis, ascensum ad locum supernæ jucunditatis impetras & disponis. Ex quibus omnibus sequitur: Te, admirabilis Mater! in hac sacra Imagine semper esse piè prodigalem Divinorum Charismatum, gratiarumque distributricem; belli verò tempore non minùs nostrum commune Præsidium, ac hostium gloriosissimam triumphatricem. Quare

Ad coronam coelicam ab æterno præordinata Virgo, ô quàm meritò etiam in hac tua prodigiosissima Effigie

gie à sua Sanctitate Clemente XI. Annò Christi Millesimò septingentesimò decimò septimò, die octava Septembris regia decoraris corona, & Regina cordium nostrorum agnosceris, & proclamaris; hac enim Te dignam Tua Magnificencia, potestas, gloria pietas, & suave in nos Imperium comprobârunt. Imò verò:

Tua Virgo clementissima! benignitas, eò planè Romanam induxit sedem, ut indulserit, Te in hac Imagine gratiosissimam (mediate devotissima in neo-erectam coronationis Tuæ Archi-Sodalitatem incorporatione) ut propriam, optimam, & quasi uterinam Matrem acceptari, coli ac venerari; igitur:

Salve sancta Parens! Ave amantissima mea Mater! Amplector Te ô certum afflictæ mentis solatium! stringe & include me in brachia maternæ protectionis; solamen cordis mei, præsidium salutis meæ, mensa divinæ gratiæ, ærarium cœlestium thesau-

rorum ! da obsecro , me indignum
tuum Clientem tuorum donorum
participem fieri ; largire piissima ! ut
micis gratiæ ex hac sacra mensa ab-
undè cadentibus in præsentì refectus ,
ad magnam futuræ gloriæ cænam ad-
mitti dignus reperiar. Amen.

Motiva

Hujus Thaumaturgæ Matris Visi-
tationem suadentia.

Publicum est, MARIAM in sua
Imagine Czenstochovienſi non
ſolùm ineffabilem repræſentare
Majeſtatem, verùm etiam ſum-
mam ſpirare affabilitatem, & quan-
dam Maternæ pietatis ſuperplenitudi-
nem ; inde eſt : quòd, junctis Ejus
potentia & bonitate, hinc tanquam
ex indeficienti beneficiorum Oceano,
in omnes ad ſe piè confugientes, rivos
gratiæ ſuæ (cunctas cunctorum miſe-
rias miſericorditer ſublevando) faciat
derivari, & promanari. Et : quis

nostrum gloriabitur; se nullius auxilii indigum? quis se exemptum credet ab omni infortuniorum, & sinistrae sortis casu? quis persuadeat, se nulla cruce aut adversitate premen- dum? nemo sanè! Esto tamen, quen- quam ad tempus ab omni immunem videri molestia, nec fraudari à vano desiderio suo; restat nihilominus considerandum, summopere per pen- dendum atque vehementer paven- dum: nè fors praesentis vitae vitiata felicitas, dièsque cruce carentes, du- biam reddant felicitatis aeternae con- secutionem? quæ incertitudo omni- um praesentium miseriarum infelix quodammodo compendium est; Et ob hoc genus periculi nostris viribus, nostra virtute nequaquam depellen- di, omnes omnino sumus miseri, de- super adjuvari indigentes. Cùm igitur MARIA (teste D. Bern. serm. 4. de Assumpt.) *ab omnibus exorabilis sit, omni- bus sua dona pandat, omnique nostrae inopiae quodammodo misericorditer compatiatur.*

Et præcipuè in sua hac Effigie copio-
fissimis clarescat gratiis, idcirco: Ah!
surge, propera ad hanc piissimam Ma-
trem, quisquis à salutis periculo, ac
cæteris Te vel nunc jam excrucianti-
bus adversitatum pressuris absolvi, &
liberari desideras.

Noli autem, temeraria præsum-
ptione persuasus, vel turpi acedia vi-
ctus. Pium hoc consilium, atque
salutis adiutorium explodere, dicen-
do: MARIA, utique clementissima!
ubique suorum exaudit preces, & su-
spira; Personalem sacri hujus loci Vi-
sitationem distantia prohibet. Abs-
que gravi rei familiaris detrimento
iter hoc longinquum nequaquam
confici potest! nè ferieris illa terribi-
li, contra invitatos, & ad regiam cæ-
nam comparere recusantes Evangeli-
cos hospites, à Christo prolata sen-
tentiâ: Amen dico vobis: nemo vi-
rorum gustabit cænam meam! non
enim frustra cœlestibus hæc Mariana
Tabula referta est dapibus, non enim
fru-

frustrâ hæc mensa regia omnium gratiarum provisa est micis! Effusa hîc Divina liberalitas omnes illos huc vult seriò invitatos, quos quotidianæ, æque non excogitatæ, sed fundatæ necessitudines ab accessu non impediunt.

Ast, quisquis conficta imbecillitate, aut alia quacunque apparente impossibilitate, ab hac spiritualibus ferculis, magnifica retraheris mensa, ediffere quæso: si prædicta tibi que commendata peregrinatio largissima remuneraretur manu? si ob hanc levandum haberes thesaurum pretiosissimum? an non fortasse quantocyus huic te itineri accingeres? respondes: utique! Et ideo: Ah! noli morari! noli differre! noli procrastinare! indilatè visita Divinum hoc Gazophilatium! inæstimabilibus ditesces donis, coelestibus repleberis Margaritis; siquidem vi talis devoti obsequii **MARIAM** omnia in **DEO** possidentem, debitricem tibi constituis. Hujus
Almæ

Almæ Matris gratiâ ad paucas horas derelinque, tuam non diu propriam domum; ipsa interea perpetuam tibi in cœlestibus parabit sedem. Ad Ejusdem claromontanam Residentiam iter gaudenter arripe; ad cœlicam claritatem illa tibi viam demonstrabit. Coram Ejus gratiæ throno tuas depone afflictiones; suavissimè consolaberis. Gemebundus extende manus in conspectu hujus Majestatis; stringet te Maternis brachiis. Genuflexus humiliter adora hanc cœli terræque Dominam; dextera gratiæ suæ tibi benedicet. Contemplare faciei illius amorem spirantis delicias; oculos misericordiæ suæ ad te converteret. Filiali confidentia Eam invoca; Maternum pectus tibi pandet. Verbô: Efflagita ab hac largissima Divinarum gratiarum dispensatrice, desidera ex hoc cœlestium divitiarum thesauro, quære in hac thaumaturga mensa quidquid placet, quocunque eges, totum reperies; juxta

juxta illud B. Godefridi Card. serm. 8.
*Citius cælum, & terra peribunt, quàm Ma-
 ter misericordiæ alicui se fiducialiter, & de-
 votè roganti suum denegatura est auxilium.
 Quod ipsum innumeræ hìc obtentæ
 loquuntur gratiæ.*

Visitatio Thaumaturgæ Matris Czensto- choviensis.

*Frustruosissimam esse hujus sacri loci Visita-
 tionem satis declarant historie in libro
 Micarum Mensæ Nazareæ Thaumatur-
 gæ Matris Czenstochoviensis. Ut ta-
 men tua Peregrinatio exoptatum sortia-
 tur effectum, omnibus numeris perfecta
 sit, oportet. Priusquam igitur pio te
 huic itineri accingas, Beatissimæ Matrì
 Czenstochoviensi, coram simili Ejusdem
 Imagine (qualem procul dubio domi
 tue conservas) in genua provolutus
 viam hanc consecrabis, benedictionem-
 que ab ea humiliter postulabis, simili
 v. g. modò:*

Obla-

Oblatio Peregrinationis

cum

Petitione Benedictionis.

Sacratissima DEI Genitrix MARIA, Virgo benignissima! sentio me desuper efficacissimè motum ad visitandam gratiosissimam Czenstochoviensem Imaginem tuam, jamque ad discedendum præstò sum! Itaque singulos hujus peregrinationis gressus, passus, preces, incommoditatumque misérias, uti & omnes tum corporis tum animæ motus, in unione vialis fastigii Tui ex Nazareth in Montana ac fugæ in Ægyptum; nec non cunctorum filii Tui pro salute nostra peractorum gressuum, Tibi offero, dedico, consecro; humillimè supplicans: impetra mihi apud Eundem Tuum amantissimum Filium tantum cœlestis auxilii robur, ut præsentem Tuæ sacrae Imaginis Visitationem tali persolvam pietatis fervore, qualis suf-

sufficiat ad meorum desideriorum ex-
auditionem. Statui quidem, sta-
tuoque denuò firmiter, stante hac Pe-
regrinatione, nîl me cogitaturum, nîl
locuturum, nîl denique acturum,
quod non conducere ad Tui hono-
ris incrementum; ast, quia meam in
bono inconstantiam, frequentemque
bene propositorum prævaricationem
sat perspectam habeo: idcirco, ah!
extende Tu dexteram benignissima,
simulque potentissima Domina! Vo-
tum meum roborando confirma, &
præconceptum hoc meæ salutis sat
grave negotium benedic: in nomine
Patris, & Filii, & Spiritûs sancti.
Amen.

*Affurge! valedic domi remanentibus v. g.
sic:*

Valedictio

Domesticis facienda.

Dilectissimi! nunc jam iter ad gra-
tiosissimam Czenstochoviensem
Ma-

Matrem, Matrem utique Clementissimam, ac nostrum certissimum in vita & morte Refugium, aggredior; vestris igitur piissimis adjuvate precibus & suspiriis, ut desideria mea compleantur.

Recessus à Domo.

Progredere jam Cliens Mariane in nomine Domini, & propositorum non immemor augmentum cogita Mariani honoris; ac præcipuè: parce linguae à multiloquiis (nisi fors referendo miram sacrae Czenstochoviensis Imaginis Originem, Translationes, variæque Ejusdem gratiarum, & miraculorum portenta, in teipso tecumque peregrinantibus majorem erga hanc Thaumaturgam Matrem fiduciam excitare intendas) vocibus devotionis fervorem suffocantibus obtura aures; oculos à vanitatibus averte; verbo: omni Vigilantia sensus tam externos, quam internos, custodi, sic spe tua non frustaberis.

Quam-

Quàm primùm (adhuc à longè) Clari Montis turrin videre licuerit; prorue ex curru aut equo, (nisi aliunde pedester incedas) & Thaumaturgam Matrem genuflexus devotissimè saluta. Quidjam hoc in loco tua ut plurimum aliorum exaudiretur petitio? Modus sit iste:

Salutatio

Thaumaturgæ Matris

Visa quàm primùm Clari Montis turri.

SAlve, sis millies præclara turris Davidica! millenis nostræ salutis clypeis stipata. Salve sis ô Virginea Residentia! in qua benignissimus meus Redemptor, misericordissimus meus Salvator JESUS Christus, tam placidè requievit! Salve sis ô gratiosissima Mater! ô ineffabilis afflictarum mentium Consolatrix! anima mea liquefcit, intima cordis exultant, spiritus vitales quodammodo deficiunt præ consolationis

C

te.

teneritudine, quod tandem aliquando
(iterum) Te, meam amantissimam
Matrem in hac thaumaturga Imagine
sim visurus. Tu me jam nunc ocu-
lis consuetæ misericordiæ tuæ respi-
ce, jamque nunc copiosam impertire
benedictionem, ut dignus efficiar co-
ram throno gratiæ tuæ comparendi,
& postulanda consequendi.

*Discute nunc, & examina diligentius tuæ
devotionis fervorem, vires corporis,
temporis, viæque circumstantias, hisque
omnibus una voce suadentibus, reli-
quum itineris pedester perfice, sequen-
témque Hymnum devotissimè cane vel
ora:*

HYMNUS.

*Viso jam Claro Monte, in via persolvendus
in tono: Paule qui turbas &c. vel aliò
Saphicò.*

AD sacrum Montem properanter
imus

Ad Tuum Mater solium venimus,

Ergo

Ergo concedes faciem videri,

Et revereri.

Hanc quidem Lucæ manus excolebat
Luce itellata, prouti decebat;

Attamen non est Tibi forma tanta

Gratia tanta.

Quisquis hîc pulsat, datur haud re-
pulsa

Cujus est unquam sua spes revulsa?

Mater hæc præstò tribuit petenti

Dona Clienti.

Ast! prout mentes humiles coronat

Hisque quod poscunt pia Virgo do-
nat,

Sic & elatas vehementer angit

Collaque frangit.

Suecus, Hussitæ quoque, Tartarorum

Agmen, ac omnis cumulus malorum

Hi sciunt, contra genios rebelles

Quomodo belles!

Tartari collum feriunt: necantur!

Vulnerat Hussi faciem: cremantur!

Suecus impugnans Tua Virgo ca-
stra

Perdidit astra.

C 2

Plus

Plùs stupet mundus reputátque rarum
Hinc Tuum manans mare gratiarum:
Quòd locò quovis pietatis undas
Donáque fundas.

Si preces, fletus, gemebunda vota
Audis ex terra procul hinc remota
Hícne Maternum gremium reclu-
des?

Vota retrudes?
Hinc ad hunc Montem propiùs veni-
mus

Jam sacras Ædes humiles adimus,
Gratiæ Portam miseris revela
Flante medela.

Supplica Christo, videat gementes
Ob suas noxas lacrymas cientes,
Abluat culpas supero vigore
Matris amore.

Auferat morbos, tribuátque pacem,
Martis excursus reprimat sagacem
Donec in cœlos vocet ad petítæ
Gaudia vitæ.

A M E N.

Salu-

Salutatio

Thaumaturgæ Matris

Sub ipso sacrae Capellæ ingressu.

NB. *Hanc Orationem oporteret memoriæ mandare.*

MAter gratiosissima! en ego servorum Tuorum minimus, Te in hac sacratissima Imagine affectuosissimè salutaturus compareo! supplex ergo precor: dignare me laudare Te Virgo sacrata, ac tali fiducia, fide, reverentia proponere necessitates, cordisque desideria, ut (si salutis meæ expediat) merear exaudiri.

Tandem coram Thaumaturga Matre in faciem procidens sic Eam saluta:

SAlve, salve Regina! Mater misericordiae! Salve, salve, ô bona Mater! Salve, fidelis & certa afflictarum mentium consolatrix! Salve omnis

nostræ causa lætitiæ, & felicitatis. O
 quantis inebrior deliciis, quantis per-
 fundor gaudiis, tandem aliquando
 diu desideratam, anxie quæsitam vi-
 dens faciem Tuam verè decoram, verè
 gratiosissimam, & dexteram in distri-
 buendis beneficiis largissimam. Hanc
 quæso! ah protinus extende! & tan-
 gens Cytharam cordis mei, effice: ut
 suspiria preces, petitiones, & vota
 quæ propositurns, quæ fufurus sum,
 veluti gratum melos resonent in au-
 ribus Tuis, atque acceptatæ à Te
 supplicationis repercussio, gratiosam
 spargat Echo impetratæ exauditionis,
 per JESUM Christum Filium Tuum
 Dominum nostrum. Amen.

*Nunc quodammodo in cogitatu suspensus
 subsiste, penitus nihil orans, sed affe-
 ctuosissimè suavi quadam confidentia re-
 spice faciem Matris, ac viva apprehen-
 sione imaginare tibi: quasi verò sua-
 vissimè ab Illa beneventareris, mirisque
 Materni affectûs lenociniis complectere-
 ris.*

*ris. Mediantibus hisce, & similibus
piis reflexionibus, mentalibus ad tem-
pus frui delictis, tandem ad conti-
nuandam jam inchoatam Matris salu-
tationem convertere.*

Restauratio Salutationis Ejusdem sacratissimæ Matris.

AVE MARIA in immensum exal-
tata, & magnificata DEI Geni-
trix! vi hujus humillimæ salutationis
in memoriam tibi revoco Mater piis-
sima! illud angelicum Ave, quò ab
Arch-Angelo Gabriele ut ante ævum
electa verbi Divini Genitrix primitus
salutabaris. Per delicias quibus tunc
cor Tuum Virgineum replebatur sup-
plico suscipe me in Tui clientelam,
& monstra Te mihi Matrem esse.

Ave MARIA, Regina cœlorum,
Domina Mundi! vi hujus affectuo-
sissimæ salutationis recordare Virgo
Dignissima illius Angelici Ave, à San-
ctissima Triade transmissi. Per in-

gens gaudium quo tunc perfundebaris supplico : noli mei oblivisci in quacunque tribulatione ac præfenti necessitate, quatenus consolatus Te sinè fine laudem, & glorificem.

Ave MARIA, Regina Sanctorum omnium ! vi hujus devotissimæ salutationis memor esto Virgo gratiâ plena illius Angelici Ave, quo tenebræ mortis æternæ sublatae, & sol justitiæ Christus JESUS, Filius Tuus nobis illuxit. Per delicias quibus tunc castissima anima tua supereffluenter inebriabatur. Supplico : depelle in agone meo æternæ mortis noctem, ut Te in splendore, & gloria æternum contemplari valeam. Amen.

Nunc devote canta, aut ora sequentem

Rhytmum

Ante Aram

Thaumaturgæ Matris.

In

In tono: *Sanctorum meritis &c.*

EN! Te glorifico Virgo facerrima!
 Gaudens magnifico facta piissima:
 Quòd sis prodigiis, munere, gratiis
 Splendens & nitidissima.

Huc ad Te venio, me pia conspice!
 Ad Te confugio, supplico: respice!
 Ac, ut percipiam quam peto gra-
 tiam,

Tu suavis nimis, effice.
 De grandi dubitat nemo potentia
 Cunctis indigitat præstita gratia,
 Quòd possit precibus digna sonan-
 tibus

Ad votum dare præmia.
 Ex hoc irradias monse facerrimo
 Mæstorum nebulas lumine coelico
 Quæ torquent, abigis, suaviter af-
 ficis

Depulsa cruce gaudio.
 Captivos teneant, vincula, carceres,
 Iphis immineant funis, acinaces,
 Tu portas aperis, funera reprimis
 Solvis de pede compedes.

Quos turres jaciunt, fossa vel abripit,
Quos currus feriunt, aut Equus excu-
tit,

Ad Te dum fugiunt huc iter expe-
tunt

Salvos mons Tuus excipit.
Undæ dum tumidæ gurgite militant
Et tanquam gravidæ corpora suffo-
cant

Huc qui suspiciunt, illicò sentiunt,
Quòd fluctus Tibi obediant.
Ignis flammivomum suppressis impe-
tum

Pestis mortiferum frangis aculeum;
Infirnum recreas, ac citò sublevas
Audita prece, languidum.
Claudorum subitò membra redinte-
gras,

Mutorum labio verba resuscitas,
Ut cæcus videat, surdus, ut audiat,
Hoc præstat Tua dignitas.

Decrevit Dominus parturientibus
Pressuras, gemitus; attamen omnibus
Huc his in crucibus confugientibus
Succursus datur ocyùs.

Tu

Tu vitam revocas, spes morientium!
Infernum superas, pactaque dæmo-
num;

Quis nobis noceat, si modò porrigat
Majestas Tua brachium?

Matris præsidium si domat inferos?

Mox robur Sueticum, mox quoque
Tartaros

Omnes sacrilegas Húsque potentias
Horrendos dabit ad rogos.

Illos & crucias qui sibi præstitas

Ducunt inficias solvere gratias;

Ast! si poeniteant, crimina diluant
A casu citò sublevas.

Purgandas animas hic Tibi supplices

A flammis revocas, ignibus amoves,

Scandunt perpetuum Te Duce gau-
dium

Cœlestes velut Alites.

Hinc patrocinium nos quoque qua-
rimus

Ad Matris solium vota reponimus,

Cor, sensus, animam, respice ferve-
dam,

Et da, quod prece poscimus.

Con-

Confer suppetias hac in Imagine,
Et mentis tenebras lumine gratiæ
Illustra, remove, dirue, discute
Ut simus finè crimine.
Languores prohibe, tolle pericula
Omnis tristiciæ reprime spicula;
Nos donis cumula donec in optima
Inducas habitacula.

AMEN.

Nunc, si placet? Sacramentalem Confessionem atque sacram Communionem perage, tandem ad sequentes Orationes te accinge.

Affectuosæ Supplicationes

Ad

Matrem Claromontanam.

Si vi hujus piæ Peregrinationis ab aliqua miseria liberari, aut alia speciali gratiâ donari desideras? Spe, & fiduciâ suffultus precare gratiosissimam hanc Matrem affectuosissimè simili, v. g. mēthodô:

O be-

O Benignissima Mater! O Divinarum miserationum vena! O certa, & suavis afflictarum mentium refectio! O humanarum angustiarum ineffabilis dulcedo MARIA! MARIA, Tu post DEUM unicum meum solatium; MARIA, Tu post DEUM unica mea spes; MARIA, Tu post DEUM unica mea consolatio! refugium unicum! Ven! coram hac gratiosissima Imagine cultu profundissimo procidens, pando Majestati Tuæ omnes necessitates meas sat graves; omnes angustias meas, sat amaras; omnes cordis mei pressuras sat ponderosas. Tametsi autem indignitatis meæ conscius sim, nihilominus à Te exaudiri, adjuvari, & consolari confido, sciens: quia citius cœlum, & terra peribunt, quàm Tu misericordiæ Mater Te devotè, & fiducialiter invocanti auxilium sis denegatura. Respice ergo devotionem meam, examina fiduciam, spei firmitatem libens discute! uti-

utique ob honoris Tui augmentum
 iter hoc molestum ad Te Divinarum
 divitiarum thesaurum visitandum læ-
 tus assumpsi? Tuis proinde me donis
 remunerando contenta! A modo de-
 votè, & confidenter desideria cordis
 mei, angustias spiritus mei Tibi reve-
 lando commendare adnitor; ah suc-
 curre afflicto! attende Virgo piissima!
 quo affectu, quâve amoris teneritu-
 dine faciem tuam intuear? Tuos ergo
 misericordiæ oculos ad me converte!
 Contemplare, qua vi, quâve pia im-
 pudencia cor meum, anima mea, om-
 nésque sensus mei eò ferantur, ut Te
 sibi attrahant; ergo me Maternis
 complectere, & include brachiis!
 Agnosce Virgo prudentissima! meam
 erga te ardentem dilectionem cliente-
 larémque pietatem potentias animæ
 meæ quodammodo sua fortitudine
 suffocantem! ah! jam extra Te sua-
 vitatem amabilis præsentia Tuæ suf-
 ferre nequeo! adaperi proinde, ô MA-
 RIA! adaperi velociter Materna vi-
 scera,

scera, adaperi mihi sinum piissimæ
 misericordiæ Tuæ! jam non finas me
 diutiùs pulsare, jam non finas me Te
 diutiùs rogare, jam non finas me diu-
 tiùs expectare! finas jam exauditam
 esse deprecationem meam! dic aman-
 tissima Mater! dic: fiat tibi sicut cre-
 didisti, dic: fides tua te salvum fecit!
 Et ego abundantiam bonitatis Tuæ
 prædicabo, virtutem magnitudinis
 brachii Tui annuntiabo, magnificen-
 tiam gloriæ Tuæ eructabo coram
 omni populo DEI. Amen.

Variae Commendationes, Sub Protectionem Ejusdem Bea- tissimæ Virginis.

AD Te confugio Mater gratio-
 sissima! velut mendicus ad
 Dominam ditissimam, & cle-
 mentissimam; fama signorum
 & prodigia gratiarum quas hinc lar-
 gissimè dispensas, me ad Te visitan-
 dam

dam efficaciter moverunt; fac igitur & me Tuæ Maternæ pietatis participem.

Ad Te confugio Mater misericordiæ! velut infirmus ad medicum, minimè dubitans, quia preces meas (etsi Tuo conspectu indignas) sis exauditura; siquidem novi: Te in hac Imagine gratiosissimam non modò multorum millium infirma corpora, verùm & mortuas in peccatis animas vitæ gratiæ restituisse; depelles proinde & meam infirmitatem, sanabis tam corporis quàm animæ morbos, solaberis & vivificabis me famulum tuum præ angustiiis tabescentem.

Ad Te confugio Mater benignissima! velut ingens debitor ad suam Advocatam; fateor: quòd talenta gratiæ à DEO acceptæ prodegerim; & vel ideo adventum Filii judicis mei vehementer expavescō! quia tamen hìc ad thronum Tuæ Majestatis veniam delictorum humiliter imploro, ac seriam vitæ emendationem spondeo;

deo; fiat per Te, MARIA securum peccatorum Refugium! ut ipso tunc rationem vitæ exigente, suspensâ iustitiâ misericordiam consequar, & solutis carnis vinculis ad libertatem filiorum DEI admittar. Amen.

Alia.

SUB Tuum Præsidium confugio, Ô MARIA! Es utique in hac thau-
maturga Imagine ditissimum coele-
stium gratiarum pelagus; paratum
largiri cunctis Tuum hîc auxilium
invocantibus exoptatissima Divino-
rum Charismatum stipendia? exaudi
proinde preces, exaudi lacrymas meas,
& da id, quod à Te tantopere deside-
ro, dona, quod tam ardentè ex-
pecto.

Sub Tuum Præsidium confugio,
Ô MARIA! certa afflictorum in hac
Imagine Consolatrix, memorare piis-
sima: neminem, Tuum suffragium
devotè, & fiducialiter hîc requiren-
tem, à Te sinè consolatione recessisse?

D

ergo

ergo & mihi monstra Te esse Matrem,
 Consolatricem, certúmque in præsentí
 tribulatione solatium! tolle tam gra-
 viter me prementem adversitatem.

Sub Tuum Præsidium confugio,
 ô MARIA! filiali fiducia Tibi affe-
 ctis in hac Imagine clementissima Ma-
 ter! ah! adaperi mihi Maternum
 Tuum pectus, atque in illud me re-
 pone! ut, si mundus me perdere at-
 tentaret, in corde Tuo salvus reperi-
 rer. Da in sinu Tuo cordi meo tam
 diu quiescere, donec per Te requiem
 obtinuero sempiternam. Amen.

Suspiria

Ad Eandem.

O Super benedicta, immaculata,
 à DEO super omnes Sanctos
 exaltata Virgo Mater MA-
 RIA! ex hac lacrymarum
 valle ad Te suspiro. Commovean-
 tur quæso Tua super me maternæ
 misericordiæ viscera! Ah! lætifica
 affli-

afflictum cor meum, neque tolera in
miseriis diutius tabescere animam
meam.

Ad Te suspiro bona Mater! quia
gravibus torqueor molestiis, à quibus
mediante Tua potentissima interces-
sione me certissimè liberandum con-
fido.

Ad Te suspiro dulcissima Mater!
Tibi MARIA revelo amaritudines
animæ meæ, levamen fide viva expe-
ctans.

Ad Te suspiro, commune pec-
catorum Refugium! Te enim mi-
hi favente iratum numen facile
placabitur; siquidem cor Tuum cum
Divino, quodammodo unum cor
sunt.

Ad Te suspiro, ô MARIA, Regi-
na cœli & terræ! novi equidem: Te
unicò supplicationis verbulô plus à
DEO impetrare posse, quàm univer-
sos Electos multiplicibus intercessio-
nibus suis.

Ad Te suspiro, ô MARIA! Et ad

facratissimos pedes Maternæ Pietatis
Tuæ (ubi tot millia afflictorum con-
solationem, tot grandium peccato-
rum rei, veniam impetrârunt) de-
pono cor & animam meam, solatium
& afflictiones, vitam & mortem; præ-
cipuè verò momentum illud ulti-
mum, à quo pendet æternitas; spe-
rôque firmiter: me in hac Æde sacra
exaudiendum, ac suo tempore sæculo
absolutum, per Te ad gaudia æterni-
tatis felicissimæ admittendum. Amen.

Orationes petitoria

variarum gratiarum

ab Eadem sacratissima Matre.

Veneror Te MARIA, veluti di-
lectissimam Filiam DEI Pa-
tris, amo Te, ô MARIA!
veluti dignissimam Matrem
Filii DEI, & Salvatoris mei JESU
Christi. Magnifico, & benedico Te,
ô MARIA! veluti electissimam Spon-
sam

sam Spiritûs Sancti; sed non minus suspiro ad Te, ô Sacratissimæ Trinitatis venerabile sacrarium, velut exul filius Evæ; clamo ad Te flens & gemens, precôrque digneris ex hac gratiarum sede vota, & desideria mea respicere, acceptâque habere; notanter autem illud à Te donum supplex exposco, quod salutis meæ maximè necessarium nôsti; sub ejusdem salutis præcautione expecto mihi gratiam consolationem spiritualium, sanitatis quoque, ac præservationis à gravibus famæ & fortunæ casibus. Efflagito æquè denuò gratiam illam jam toties à Te desideratam. Da & illam, quâ scis me bene usurum. Dabis utique quidquid à Te devotè postulo, siquidem gratiâ plenâ imò supereffluens es, & non pateris clientes Tuos fraudari à piis desideriis suis.

Alia.

O MARIA! fidelissima tribulato-
rum adiutrix, & afflictorum dul-
cis

cis Consolatrix, ad adjuvandum me festina, succurre mihi, cui tot cruces & i adversitates minantur; largire nè illis onustus corruam, verum Te, me sustentante, cuncta adversantia fortiter felicitérque vincam.

O MARIA! fidele Præsidium persecutiones patientium, & derelictorum; eripe me de manibus persequentium, nè gaudeant super me inimici mei.

O MARIA! pia Mediatrix inter DEUM, & hominem, assiste mihi tunc, dum Unigenitus Tuus ad me iudicandum se accinxerit, quatenus Tua protectione fultus misericordiam merear obtinere. Amen.

Orationes consolatoriæ ad Eandem.

DUlcissima, gratia plena Virgo MARIA, utique hanc Ædem sacratissimam Tibi in placitam residentiam, nobis verò
in

in locum refugii constituisti? igitur, huc me confugientem clementer respice, nec permitte manere inconstolatum.

O MARIA! quæ nullum derelinquis, & neminem Tibi contrito corde supplicantem hinc dimittis, precor: illos Tuos misericordes oculos ad me converte! humiliati cordis suspiria, consueta pietate exaudi! solatium afflictorum solare me, ab omni angustia libera me.

O MARIA! ad thronum gratiæ Tuæ omnes actiones meas, corpus & animam, vitam & mortem depono; imploroque seriò majestatem Tuam: impetra apud dilectum à me toties offensum Filium Tuum plenam peccatorum meorum remissionem, fructuosam poenitentiam, seriàmque vitæ emendationem, postquam verò anima mea recessura est à corpore suo, Te Ductrice fidelissima inveniat gaudia vitæ æternæ. Amen.

Invitatio MARIÆ

Ad extremam mortis luctam.

Millies, centies millies, imô finè numero, laudo, veneror, & magnifico Te ditissimum gratiarum coelestium pelagus, Mater misericordiæ MARIA, per dulcissimum cor JESU Filii Tui; Et in augmentum gloriæ, offero Tibi illud ipsissimum sacratissimum cor unà cum omni illo amore & fidelitate, quô erga Te aliquando in terra nobiscum conversando ferebatur ac etiam nunc, & in æternum fertur. Ah! fac me hujus Divini, tuique Materni cordis participem, ô MARIA! dic pro tunc, dum anima mea separabitur à corpore suo: Filius meus es tu, sis ergo & cohæres gloriæ meæ. Amen.

Recordare mei, ô MARIA! in illo tremendo ultimo agone, quando mihi cum tota æternitate pugnandum erit.

Recor-

Recordare mei, ô MARIA! quando vires meæ deficient, & labia mea dulcissimum, & maternum nomen Tuum amplius pronuntiare non poterunt.

Recordare mei, ô MARIA! sisque memor suspiriorum quæ nunc coram Te profundo, quando me extrema hæc & gravissima premet necessitas; tunc me quæso, oculis misericordiæ Tuæ, quos nunquam à clientibus fidis avertere soles, benignè respice.

Recordare mei, ô MARIA! dum ego ob dolores mortis mei ipsius oblitus, vix aliquid de salute cogitare potero, tracta tunc sollicitè negotium animæ meæ.

Recordare tandem MARIA! illius amarissimæ horæ in qua Filium Tuum in cruce pro me agonizantem & morientem vidisti; per compassionis gladium qui tunc mœrentem animam Tuam transfixit, suppliciter oro: recordare mei in hora mortis meæ, quatenus cooperante Tua pietate,

tate, & maternæ misericordiæ visceribus, in æterna deducar gaudia, requie sempiterna fruiturus. Amen.

Alia ad mortis horam

Invitatio MARIÆ.

Piiſſima Mater! cenſeo: nullam Tui intitutionem Tibi magis placere, nobiſque ſolatioſiorem inveniri poſſe, quàm ſi Te Matrem appellem? itaque ô Mater Divinæ gratiæ! Mater amantiſſima! Mater miſericordiæ plena! humillimè Te ſaluto, ac ſeriò invito in hanc lacrymarum vallem, in qua ego exul filius Evæ tam doloroſè gemo & contabeſco; invito inquam Te Mater, ut advertas & perpendas: quantis miſeriis, quantisque preſſuris ego cliens, & pupillus Tuus, cui nihil magis cordi, quàm Tibi devotiſſimè famulari, oneratus exiſtam.

Invito Te ad extremum animæ meæ conflictum, & licet me Tuæ
ex-

exauditionis indignum profitear & agnoscam, scio nihilominus (quod me maximè solatur) Te esse illam Matrem gratiosissimam, quæ non dignitatem, sed necessitatem exorantis consideras; Extremam planè videbis succurrendi necessitatem, dum me dolores mortis circumdederint, ideoque dignaberis tam ardentem, & frequenter exorata, pro tunc animæ meæ succurrere, & ejus exitum Tibi serio habere commendatum.

Invito Te, ô MARIA! pro illa hora, in qua vitæ meæ hucusque, ah! multum sceleratæ! ratio exigetur, & inter coelum & infernum ego medius, judicis decretum expectabo. Siquidem enim Mater naturalis proli suæ angustiatæ ut plurimum compatitur; sic utique & Tu MARIA! imò longè magis mihi tunc compatieris indignissimo Filio Tuo; nam materna Tua dilectio omnium Matrum amores incomparabiliter transcendit! Monstra Te igitur, ô MARIA! fidelem

lem meam Matrem, dum Filius Tuus
severô mecum voluerit contendere
judiciô, & dic: non intres in judi-
cium fili! cum servo meo! Amen.

Antequam recedas à loco sacro, valedices

Thaumaturgæ Matri

sequenti

PROSA,

In tono: *Creator alme siderum.*

A^{1.}H! languet in me spiritus!

Cor mœret! hæret halitus!

Turbantur in me viscera,

Fletus tonat per æthera.

2.

Ergône Matrem deseram?

Vale! nequaquam proferam!

O luctuosum terminum

Vale! vale! dirissimum.

3.

Manere, mandat charitas,

Ast! pellit hinc necessitas!

Di-

Dimittit obligatio,
Sed, detinet dilectio!

4.

Ut hîc ovans Te cernerem
Promissa vota redderem
Factum Tuâ clementiâ,
O! Virgo plena gratiâ.

5.

Dum cogor hinc discedere
Vale! MARIÆ dicere
Iter, quis istud reprimet?
Aut, quis dolorem supprimet?

6.

Tu thaumaturgâ dexterâ
Summi DEI Puerpera!
Obstiste vel discessui!
Aut: da levamen planctui.

7.

Non me remittas sæculo
Lapsûs novo periculo,
Hîc deprecantem sustine
Hîc supplicantem detine.

MARIA ad Clientem:

8.

Cur angeris charissime?

Ut quid cientur lacrymæ?

Nôsti bonam me Virginem?

A me repello neminem.

9.

A me recessum reprobo,

Manere? cunctis approbo.

Quapropter opto candidè:

A Matre Te non divide!

10.

Nequis moderno tempore

Hic commorari corpore,

Quid inde? cor relinquito!

Te corde mecum jungito!

11.

Affectibus me cogita,

Suspiriis me visita;

Sic nuspiam te deferam,

Sed postulanda, conferam.

12.

Nôsti meam potentiam

Manum benignam, gratiam,

Ubi-

Ubique me colentibus,
Opem fero Clientibus.

13.

Hinc ergo luctus comprimās
Compesce fletus, lacrymas,
Fidensque Matris brachio
Redi domum cum gaudio.

Resolutio Clientis.

14.

Redire, Mater imperas?
Fiat! sed istud conferas:
Comes viæ sis filio
Largire lumen devio!

15.

Aufer pericla criminum
Adusque vitæ terminum,
Fove Tuâ me gratiâ
Ut subsequatur gloria.

A M E N.

Conclude valedictionem hoc modo:

PRiusquam à Tua Thaumaturga
Imaginem avellar, supplex precor
Mater gratiosissima! recordare tunc,
quan-

quando Tuum auxilium (licet corpore absens) invocabo : quantô zelô, qua fide, qua devotione, Te in hac sacra Aede coluerim, Tuamque misericordiam imploraverim? ac exaudietiam in illo tempore suspiria mea.

Hic & nunc autem repeto, renovo, approbôque omnia desideria, vota, suspiria, precésque, quas in conspectu Tuo, maxima quâ potui reverentia profudi; defectum, si quis subrepisset, Tuis ipsamet Tibi gloriosissimis supple meritis.

O MARIA! secundum beneplacitum piissimæ voluntatis Tuæ, annuntiet quæso continuò os meum laudem Tuam, benedicant Te indefinenter labia mea.

O MARIA! Tibi perspectæ sunt omnes tam præsentis quàm futuræ miseræ & necessitates meæ; nôsti, pressuras, & angustias cordis mei, Turbatum est cor meum, afflicta est anima mea! ah! quando tandem consolabor?

Sub

Sub Tuum Præsidium confugio
Mater amantissima! suscipe, protege,
defende me veluti Clientem Tuum,
licet indignum.

Te MARIA invoco, Tuam misericordiam imploro, ah! festina ad me adjuvandum! nec irritæ sint tot preces, & repetita angustiatae mentis postulata. Et:

Etiam si nunc, ô bona Mater! à Te corpore separer, hîc tamen ad pedes Tuos sacratissimos depono, hîc relinquo clientale meum cor, scribe in illo, scribe digitô gratiæ Tuæ, scribe: exaudita esse vota, & desideria mea. Et nunc extende clementissimam dexteram, extende beneficam manum Tuam, & benedic Clienti in propria revertendi, in nomine Patris, † Filii, † & Spiritûs † sancti. Amen.

Osculare reverenter terram, & jam aggredere reditum, piè considerando: quibus deliciis, spiritualibus consolationibus hîc pasta sit anima tua, confide pariter, te
E & post.

& posthac fructum, & effectum hujus
devotæ peregrinationis sensurum.

Monerem te seriò: quatenus hinc non abi-
res absque Ejusdem S. Matris Icuncula
ad Originale attacta: ast vereor nè me
fors reprehendas, dicásque apparere;
quasi verò tuam erga hanc almam Ma-
trem devotionem, & fiduciam existimem
hucusque fuisse debilem atque exiguam,
réque jam dudum tali Icone provisum!
Ergo saltèm hoc tibi commemorandum
dixi: nè solo hoc pignore contenteris;
verùm & aliis coneris ditari muruscu-
lis. Si nequis provideri sacro vinò,
olivâ, aut aqua ex fonte ad S. Barbaram,
collige delapsos ex pedibus hîc pœniten-
tium, multis lacrymis madefactos, &
ideo verè venerabiles pulveres, experie-
ris hæc omnia (accedente spe & fiducia)
esse efficacissima, contra quósque infir-
mitatum infortuniorúmque insultus re-
media; uti crebra miracula testantur.

Sub egressu Loci sacri
sequentem

H Y M N U M

lætus occine.

In tono Saphico aut: *Paule qui turbam &c.*

Cor meum gaude, mea mens quiesce
Gratiæ tantæ decus obstupeſce
Ex Mariana Tibi ſparſa menſa
Munera penſa.

Quidquid optabas, quod & expetebas
Nónne collatum prouti volebas?
Hic dat ad nutum Genitrix benigna
Munera digna.

Si dein mentem cruciatus anget
Plaga, vel morbus tua membra tanget,
Supplica Matri tribuet levamen,
Et medicamen.

Nam ſuos ſemper recipit Clientes
Semper exaudit miſeros gementes,
Gratis haud Matris gerit illa nomen,
Geſtat & omen.

Si nequis Montem pede visitare
 Huc piè clamans lacrymis precare
 Dulcis hæc Mater gemitus coronat,
 Gaudia donat.

Carcer affligat, teneat catena,
 Compedes stringant; perit hæc ha-
 bona,

Dum fide viva petis hinc juvamen,
 Atque levamen.

Ignis exurgat, strepitent Procellæ;
 Impetus horum domat ista bellè;
 Aëris plagas removet, refellit,
 Nubila pellit.

Hic videt cæcus, bene furdus audit,
 Hic salit claudus, manibúsque plaudit,
 Muta jucundè modulantur ora
 Verba sonora.

Hic preces fusæ faciunt teneri
 Hostium turmas; spoliis repleri,
 Hic cadit robur stygii leonis
 Arma draconis.

Ergo, sub quavis cruce me gementem
 Mater exaudi veluti Clientem
 Donec in coelis capiam petitæ
 Gaudia vitæ. Amen.

*Regressus ad locum istum, ubi ultimò videri
potest turris Claromontana, commenda
te denuò, & valedic Matri Beatissimæ
simili v. g. methodo:*

O Amantissima Mater! ô certa
meæ salutis Promotrix! de-
nuò extendens manum tuam,
Maternam iteratò mihi im-
pertire benedictionem, priusquam se-
des gratiæ Tuæ meis subtrahatur ocu-
lis. Dirige pariter omnes passus,
omnes gressus meos, & non permittas
famulum tuum (negotiis sæcularibus
mox iterum implicandum oneran-
dumque) à vero deviare, aut à salutis
semita declinare; verùm effice: ut
omnis superstitis vitæ occupatio in
Divini honoris, & gloriæ cedat aug-
mentum. Conserva quoque inter
tam copiosas, & multiplices mihi in-
dubiè imminentes tribulationes, ani-
mæ delicias, & spirituales illas conso-
lationes, quas visio gratiosæ faciei
Tuæ, imò veriùs, Maternæ Tuæ pie-

tatis Munificentia in me abundè excitavit & operata est. Conserva succensas per Te in me erga Te, devotionis & amoris flammās, ut sic concepta de Tua ineffabili benignitate spes, & fiducia continuò crescat & augeatur. Postremò supplex precor: sis memor mei in omni necessitate & periculo; sis memor mei in consolationibus & desolationibus; & specialiter: sis memor mei in ultima mortis luctu & agone, tunc quæso, tunc Tua mihi assistat misericordia, ut per Te feliciter consumato præsentis vitæ cursu, superatisque hostium insidiis, cœlestem Patriam victor gloriosus ingrediens, Te, ac Unigenitum Tuum perpetuò videam, Tecúmque Eundem in sæcula sempiterna laudem & glorificem, largiente id, mediante Tua piissimā intercessione DEO Patre, & Filio, & Spiritu sancto.

A M E N.

Con-

Conclusio

Ex benedicto ore Thaumaturgæ
Matris.

DEvote Viator ! fidelis Cliens !
dilecte fili ! pretiosa cordis
mei gemma ! jam nunc im-
pertita benedictione Mater-
na, in pace & gaudio Te dimitto, non
tamen desero ! Experieris juxta per-
actæ devotionis intensiorem, imò
verò, juxta magnitudinem gratiæ, &
misericordiæ meæ, adjutricem dexte-
ram Matris tuæ. Ast ! noli oblivisci
magnæ pietatis meæ ! noli oblivisci
Maternæ Protectionis ! nè subsequens
collatorum Beneficiorum ingratitude,
te fortasse novis, & gravioribus, quàm
antehac subjiciat infortuniorum casi-
bus. Quoniam autem devotam
prolem nihil æquè delectat, quàm
præsentem dilectæ Matris vultum
cernere ! ideo : uti ego me tibi piam
de-

demonstravi Matrem , Tu Te mihi
devotum proba filium. Excita &
conserva ingens desiderium me denuò
quò citius eò melius , quò frequen-
tius , eò charius in sacro hoc Monte
eòusque devotissimè visitandi, donec
dignus inveniaris me in splendidissi-
mo coelestis gloriæ throno facie ad
faciem videndi, mecúmque Divinam
Majestatem in sæcula sempiterna
colendi, & benedicendi.

A M E N.

✻✻(o)✻✻
E R R A T A.

- Col. 10. lin. 4. murificè leg. mirificè.
 Col. 15. lin. 2. justis leg. jussis.
 Col. 16. lin. 13. hunc leg. hanc.
 Col. 19. lin. 16. vident leg. videntes.
 Col. 20. lin. 14. humanarum leg. huma-
 norum.
 Col. 21. lin. ult. sublevantur leg. suble-
 ventur.
 Col. 26. lin. 18. ferieris leg. feriaris.
 Col. 30. lin. 14. fastigij leg. fatigij.
 Col. 35. lin. 6. gratia tanta le. gratia quanta.
 Col. 35. lin. penult. vulnerat leg. vulnerant.
 Col. 41. lin. 13. possit leg. possis.
 Col. 41. lin. 16. monse leg. monte.
 Col. 48. lin. 21. filij leg. filij tui.
 Col. 53. lin. 11. expecto leg. expeto.
 Col. 53. lin. 12. consolationem leg. con-
 solationum.
 Col. 54. lin. 4. illstis leg. illis.

[The page contains faint, illegible handwritten notes or bleed-through from another document.]

Śląska Biblioteka Publiczna

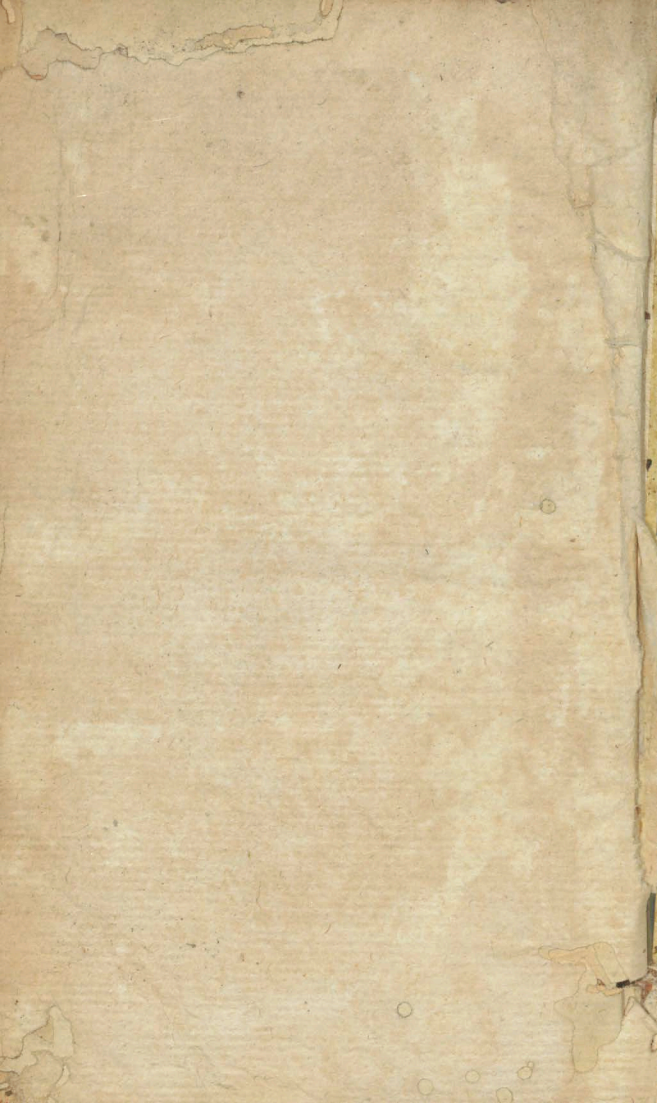
220496

I

Itablica

G.

Min. Ośw. 507a — PZWS C850 X. 49

1 tablica (k. frontypr.)

26. IV. 2009 r.

M. R.

Biblioteka Śląska

220496

I

1 tablica

Kzg 1 2857/67 100 000